

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Marszałek Senatu

Druk nr 808
Warszawa, 18 października 2012 r.

Szanowna Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Mam zaszczyt przekazać Pani Marszałek do rozpatrzenia przez Sejm podjętą przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 19. posiedzeniu w dniu 18 października 2012 r. uchwałę

- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematycznych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-)Bogdan Borusewicz

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 18 października 2012 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 października 2012 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 2 w lit. d wyrazy „Przepis ust. 5” zastępuje się wyrazami „Przepisy ust. 5 i ust. 5a pkt 2”;
- 2) w art. 1 w pkt 2 dodaje się lit. e w brzmieniu:
„e) po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:
„10a. Przepis ust. 10 stosuje się również, jeżeli podatnik udowodni, że w roku podatkowym łączne koszty uzyskania przychodów, o których mowa w ust. 9 pkt 1–3, były wyższe niż kwota określona w ust. 9a.”;”;
- 3) w art. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) w art. 26 po ust. 6g dodaje się ust. 6h w brzmieniu:
„6h. Odliczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 6a, przysługuje podatnikowi wyłącznie w kolejno po sobie następujących dwóch latach podatkowych, jeżeli w okresie poprzedzającym te lata nie korzystał z tego odliczenia.”;”;
- 4) w art. 1 w pkt 4 w lit. a, w ust. 2 w pkt 3 w lit. a wyrazy „na pierwsze i drugie dziecko” zastępuje się wyrazami „odpowiednio na pierwsze i drugie dziecko”;
- 5) w art. 1 w pkt 5 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Za dochód, o którym mowa w ust. 1 i 1a, uważa się uzyskane w ciągu miesiąca przychody w rozumieniu art. 12 oraz zasiłki pieniężne z ubezpieczenia społecznego wypłacane przez płatnika, po odliczeniu

kosztów uzyskania w wysokości określonej w art. 22 ust. 2 pkt 1 albo 3 lub w ust. 9 pkt 1–3 oraz po odliczeniu potrąconych przez płatnika w danym miesiącu składek na ubezpieczenie społeczne, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. b lub pkt 2a.””;

6) po art. 1 dodaje się art. ... w brzmieniu:

„Art. Podatnik, który w zeznaniu podatkowym składanym za 2012 r. po raz pierwszy skorzystał z odliczenia, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 6a ustawy wymienionej w art. 1, może skorzystać z tego odliczenia wyłącznie za rok 2013.”.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 18 października 2012 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych i uchwalił do niej 6 poprawek.

Senat nie znalazł uzasadnienia dla uchylenia przepisu art. 26 ust. 1 pkt 6a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (ustawy PIT), stanowiącego o prawie podatnika do odliczenia od podstawy opodatkowania wydatków ponoszonych z tytułu użytkowania sieci Internet. Senat uchwalił poprawki nr 3 i 6, które utrzymują tzw. ulgę internetową, jednocześnie jednak ograniczają możliwość skorzystania z tej ulgi. Zdaniem Izby, odliczenie wydatków na Internet powinno przysługiwać wyłącznie przez dwa kolejne lata podatkowe i tylko tym osobom, które do tej pory nie korzystały z tej ulgi. Celem poprawek jest umożliwienie skorzystania z ulgi na Internet (co najwyżej w dwóch latach podatkowych) podatnikom, którzy do tej pory nie dokonywali odliczeń z tego tytułu lub po raz pierwszy uwzględnili tę ulgę w rozliczeniu za 2012 r. W tym ostatnim zakresie Senat, regulując stosowną sytuację przejściową, jednoznacznie przesądził, że podatnik, który po raz pierwszy skorzysta z odliczenia w roku podatkowym 2012, będzie mógł skorzystać z ulgi po raz drugi, tylko w roku 2013.

Pozostałe poprawki Senatu porządkują, korygują bądź uzupełniają regulacje uchwalone przez Sejm.

Poprawka nr 1 ma na celu umożliwienie potrącenia kosztów uzyskania przychodów poniesionych po zakończeniu roku podatkowego przy rozliczaniu kosztów wyższych niż ryczałtowe. Zgodnie z art. 22 ust. 10 ustawy PIT, w brzmieniu nadanym przez Sejm, faktycznie poniesione koszty uzyskania przychodów (z tytułów, o których mowa w ust. 9 pkt 1 – 3, 4 oraz 6 tego artykułu) bezpośrednio związane z przychodami, można odliczyć nie tylko w tym roku podatkowym, w którym zostały poniesione, ale także jeżeli zostały poniesione w latach poprzedzających rok podatkowy. Odkodowanie takiej normy umożliwia odesłanie do odpowiedniego stosowania ust. 5 w art. 22 ustawy PIT. W opinii Senatu, skoro ustawodawca dopuszcza odliczenie kosztów poniesionych w latach poprzedzających rok podatkowy, to również powinien umożliwić rozliczenie kosztów powstałych w roku następnym po roku podatkowym. Poprawka Senatu umożliwia odliczenie kosztów powstałych do dnia złożenia zeznania podatkowego.

Poprawka nr 2 umożliwia rozliczenie rzeczywistych kosztów uzyskania przychodów z tytułu praw własności intelektualnej również podatnikom osiągającym koszty uzyskania przychodów wyższe niż $\frac{1}{2}$ kwoty stanowiącej górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej i jednocześnie nieprzekraczające 50% uzyskanych przychodów. W opinii Senatu, nowe rozwiązania dotyczące zasad odliczania kosztów przychodów z tytułu działalności twórców powodują, że nie każde faktycznie poniesione koszty, wyższe niż koszty ryczałtowe, będzie można odliczyć od przychodu. Zgodnie z art. 22 ust. 10 ustawy PIT (nienowelizowanym, w tym zakresie, przez rozpatrywaną przez Senat ustawę) jeżeli podatnik udowodni, że koszty uzyskania przychodów z tytułu praw autorskich (praw własności przemysłowej) były wyższe niż wynikające z zastosowania normy procentowej określonej w ust. 9 pkt 1-3, koszty uzyskania przyjmuje się w wysokości kosztów faktycznie poniesionych. W myśl przepisu, oznacza to, że podatnik może odliczyć koszty faktycznie poniesione, jeżeli udowodni, że przekroczyły one 50% przychodu. Takie brzmienie przepisu pozwalało podatnikowi (dotychczas), w każdej sytuacji, rozliczyć koszty faktycznie poniesione, jeśli były one wyższe niż koszty ryczałtowe. Wobec wprowadzenia limitu odliczenia kosztów ryczałtowych (nie więcej niż kwota 42.764 zł) może się pojawić wątpliwość, czy przedmiotowy przepis pozwoli podatnikowi te rzeczywiste koszty, które mieszczą się w przedziale kwotowym od 42.764 zł do 50% przychodów. Biorąc pod uwagę cel przepisu zasadnym byłoby, aby podatnik mógł rozliczyć również udowodnione koszty, w wysokości niższej niż 50% przychodu. W opinii Senatu poprawka nr 3 w sposób adekwatny oddaje intencje ustawodawcy w tym zakresie.

Poprawka nr 4 w sposób jednoznaczny wskazuje na wysokość ulgi podatkowej z tytułu wychowywania trojga i więcej dzieci. Przepis art. 27f ust. 2 pkt 3 ustawy PIT, w brzmieniu ustawy przekazanej przez Sejm, wskazuje że odliczeniu na pierwsze i drugie dziecko (w przypadku wychowywania przez podatnika trojga i więcej dzieci) podlega kwota stanowiąca $\frac{1}{6}$ kwoty zmniejszającej podatek. Przepis ten może być rozumiany w ten sposób, że odliczenie obejmuje jedynie $\frac{1}{6}$ kwoty zarówno za pierwsze jak i drugie dziecko (w sumie $\frac{1}{6}$ kwoty), a nie odrębnie $\frac{1}{6}$ kwoty za pierwsze i $\frac{1}{6}$ kwoty za drugie dziecko (w sumie $\frac{2}{6}$ kwoty). Na to ostatecznie wskazuje co prawda intencja przepisu, należy jednak mieć na uwadze, że aby wyinterpretować z przepisu pożądaną normę ($\frac{1}{6}$ kwoty na pierwsze i $\frac{1}{6}$ kwoty na drugie dziecko), należałoby „przełamać” wykładnię językową - wykładnią odwołującą się do ratio legis. Senat uchwalił poprawkę nr 4, mając na względzie postulat formułowania przepisów w sposób jasny i nie budzący wątpliwości.

Poprawka nr 5 ma charakter porządkujący. W opinii Senatu za dobrą praktykę legislacyjną przyjąć należy - w zakresie wprowadzenia zmian do ustawy - ograniczenie tych zmian jedynie do nadania nowego brzmienia fragmentowi jednostki (punktowi, literze, zdaniu), w miejsce nadawania nowego brzmienia całej jednostce (artykułowi, ustępowi), co w istotnej mierze poprawia czytelność zmiany dla adresatów ustawy.